

Mál nr. 361/2014
M
og V v/ábyrgðarliðar fjölskyldutryggingar X.

Skaðabótaábyrgð hjólreiðamanns vegna óhapps 3. júlí 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2. desember 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 9. janúar 2015.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að lögregla var kölluð á vettvang á göngustíg við Ólafsgesla þar sem lent höfðu saman M, sem hafði verið að hlaupa á stígnum, og sonur X, sem hafði verið á reiðhjóli. Í lögregluskýrslunni kemur fram að þau voru bæði á leið í sömu átt, M á undan en á eftir henni hafi sonur X komið á reiðhjóli og vinur hans á rafmagnsvespu. Með þeim í för hafi verið stúlka en óljóst er hvort hún var farþegi á rafmagnsvespunni eða gangandi. Lýsir M atvikum þannig að hún hafi verið að hlaupa á stígnum þegar hún hafi heyrt í ungmennum fyrir aftan sig og hafi þau verið á reiðhjóli og vespu. M kveðst hafa ætlað að víkja fyrir þeim en þá hafi hún verið hjóluð niður þannig að pedall reiðhjólans hafi lent á hægri kálfa með þeim afleiðingum að hún datt. Umrædd ungmenni lýstu atvikum þannig að sá sem keyrði rafmagnsvespuna hefði ekið nokkuð hratt framhjá M og henni hafi við það brugðið og stigið í veg fyrir son X sem kom aðvífandi á reiðhjóli þannig að hún hafi stigið í veg fyrir hann.

M telur að sonur X beri skaðabótaábyrgð á því líkamstjóni sem hún hlaut við umrætt atvik. M kveðst hafa verið þeim megin á göngustígnum sem ætlaður er fyrir gangandi umferð, sonur X hafi hjólað beint á hana og hún vísar því á bug að hafa stigið í veg fyrir hann og telur að það sem haft er eftir ungmennunum í lögregluskýrslunni sé ekki sannleikanum samkvæmt. M vísar til þess að sonur X sé váttryggður í skilningi gr. 11.2. í váttryggingarskilmálum og váttryggingin taki til skaðabótaábyrgðar á líkamstjóni þriðja manns skv. gr. 14.1 í sömu skilmálum. M byggir á að sonur X hafi sýnt af sér saknæma og ólögmæta háttsemi þegar hann hjólaði á miklum hraða beint á M á göngustígnum. M vísar til tillitssemisákvæðis 4. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, 1. mgr. 39. gr. sem gefi þau fyrirmæli að hjólreiðamenn eigi að hjóla í einfaldri röð auk þess sem 4. mgr. sömu greinar kveður á um að hjólreiðamönnum sé einungis heimilt að hjóla á gangstíg valdi það gangandi vegfarendum ekki óþægindum eða hættu. M telur að sonur X hafi brotið gegn öllum þessum fyrirmælum með háttsemi sinni og á þeirri háttsemi beri hann skaðabótaábyrgð.

V vísar til þess að ekki sé sannað að sonur X og félagi hans hafi verið samhliða á reiðhjóli og rafmagnsvespu á göngustígnum auk þess sem skýringar M á atvikum hafi komið fram nokkru eftir atvikið og verði að skoða þær í því ljósi. V telur með vísan til takmarkaðra gagna um atvik málsins að ekki sé annað að sonur X hafi sýnt saknæma háttsemi og þannig valdið tjóni M.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort sannað sé að sonur X hafi sýnt saknæma og ólögmæta háttsemi þegar hann hjólaði á stíg sem liggur við götuna Ólafsgesla. Af gögnum málsins má ráða að um hafi verið að ræða stíg sem afmarkaður er með línunum sem vísa gangandi umferð öðru megin á stíginn og reiðhjólafólki hinu megin. Slíkir stígar eru algengir á höfuðborgarsvæðinu þó ekki sé með beinum hætti hægt að finna stoð fyrir merkingum í umferðarlögum eða reglugerð nr. 289/1995 um umferðarmerki og notkun þeirra. Þegar litið er til fyrirmæla gildandi umferðarlaga nr. 50/1987 um háttsemi vegfarenda verður ekki hjá því litið að um háttsemi reiðhjólamanna gildir ákvæði 4. mgr. 39. gr., auk 4. gr. laganna um háttsemi reiðhjólamanna gagnvart gangandi vegfarendum. Þar segir að hjólreiðamanni sé heimilt að hjóla á gangstíg, enda valdi það ekki gangandi vegfarendum hættu eða óþægindum auk þess sem hann skal víkja fyrir gangandi vegfarendum. Á hjólreiðamanni hvílir því ótvíræð varúðarskylda. Við mat á því hvort atvik séu

nægilega sönnuð verður ekki litið framhjá því að staðfest er á vettvangi að M og sonur X á reiðhjóli lentu saman. Þó ekki sé nákvæmlega ljóst hvar það gerðist er ljóst að á syni X hvíldi áðurnefnd varúðarskylda auk þess sem hann hjólaði á eftir M, sem gerir það að verkum að hann hefur meira útsýni yfir vettvang og er hægara um að taka tillit til umferðar sem á undan er. Sonur X telst því hafa sýnt gáleysi með því að gæta ekki þeirrar varúðar sem honum bar skv. umferðarlögum og verður aldur hans ekki talinn leysa hann undan skaðabótaábyrgð. Ekki telst sannað að M hafi með afgerandi hætti stigið í veg fyrir reiðhjólið eða sýnt háttsemi sem á annan hátt verður metin henni til sakar. M á því rétt á fullum skaðabótum úr ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 22. janúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.